

Sygn. akt I ACz 75/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Krzysztof Sobierajski

Sędziowie: SSA Anna Kowacz - Braun

SSA Teresa Rak

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2013 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. D. (1)

przeciwko M. W.

o złożenie oświadczenia woli

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie przewodniczącego posiedzenia w Sądzie Okręgowym w Kielcach z dnia 3 grudnia 2012 roku, sygn. akt I C 2782/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 75/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 3 grudnia 2012 r. przewodniczący posiedzenia Sądu Okręgowego w Kielcach zwrócił pozew S. D. (1) przeciwko M. W. o złożenie oświadczenia woli.

Pozew podlegał zwrotowi na zasadzie art. 130 § 1 i 2 k.p.c., ze względu na niesprecyzowanie treści oświadczenia woli, jakie ma złożyć pozwany. Powód, wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu poprzez sprecyzowanie terminie siedmiodniowym, jakie oświadczenie ma złożyć pozwany, przedłożył w dniu 3 listopada 2012 r. pismo, którego treść punktu I nie stanowi należytego wykonania zobowiązania nałożonego na powoda.

Zarządzenie o zwrocie pozwu zaskarżył zażaleniem powód w całości, i nie wysuwając jakichkolwiek zarzutów naruszenia prawa domagał się jego uchylecia i nadania sprawie dalszego biegu. Do zażalenia załączył pismo, zawierające zmodyfikowane żądanie pozwu. Z pisma tego wynika, że wnosi, aby pozwany złożył oświadczenie woli jako dłużnik powoda, iż z dniem 9 listopada 1993 r. rozwiązuje prawo z art. 93 k.p.c. pełnomocnictwa udzielone przez A. D. i R. D. sporządzone w Kancelarii pozwanego oraz aby pozwany odwołał podpisy w sprawie sygn. akt I C 1938/93 pozwu wpływ w dniu 14 grudnia 1993 r. i w sprawie I C 610/96 pisma procesowego wpływ w dniu 29 kwietnia 1996 r. do Sądu Wojewódzkiego w Kielcach przeciwko powodowi - czym pozwany naruszył dobra osobiste powoda – oskarżając go pierwszego klienta, gdzie w dniu 30 marca 1992 r. udzielił mu porady prawnej z czytaniem akt, za co otrzymał wynagrodzenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zażalenie jest bezzasadne, gdyż argumenty podniesione w zażaleniu nie mogą podważyć zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Stosownie do art. 130 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek nie zachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym (§ 1). Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie (§ 2).

Zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c. wymogiem formalnym pozwu jest m. in. dokładnie określone żądanie, które ma spełnić pozwany oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. Wskazać należy, że żądanie, jako jeden z dwóch istotnych obligatoryjnych warunków pozwu, stanowi treść powództwa.

Pozew S. D. (1), nawet po jego uzupełnieniu nie spełnia warunków formalnych o których mowa w art. 187 § 1 k.p.c.

Z akt sprawy wynika, że w dniu 11 października 2012 r. powód wniósł do Sądu Okręgowego w Kielcach pismo procesowe zatytułowane „pozew do złożenia oświadczenia woli”. W pozwie tym oświadczył, iż wnosi, by pozwany M. W. złożył oświadczenie woli, iż z dniem „14 grudnia 1993 r. wpływu I C 1938/93 pozwu i pisma procesowego do Sądu Wojewódzkiego w Kielcach Wydziału I Cywilnego – w imieniu powodów: A. D., R. D. – zastąpionych, - rozwiązuje prawo z art. 34, 24 i 448 k.c. o ochronę dóbr osobistych, które podpisał i sporządził przeciwko tamże pozwanemu S. D. (1)”. W dniu 16 października 2012 r. powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez sprecyzowanie jakiej treści oświadczenie woli ma złożyć pozwany - w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pozwu. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, powód w piśmie procesowym z dnia 5 listopada 2012 r. powołując się na treść przepisów art. 64 k.c., art. 72 par 2 k.c., art. 416 k.c., art. 448 k.c., art. 93 k.p.c., art. 210 k.p.c., art. 1047 k.p.c. wskazał, że wnosi, by pozwany M. W. pełnomocnika A. D. i R. D. złożył oświadczenie woli, iż „z dniem 14 grudnia 1993 r. wpływ I C 1968/93 pozwu i I C 610/96 pisma procesowego z dnia 29 kwietnia 1993 r. do Sądu Wojewódzkiego w Kielcach – przeciwko tamże pozwanemu S. D. (2) – rozwiązuje prawo z art. 23, 24 i 448 k.c. o ochronę dóbr osobistych”.

Z treści pozwu i pisma powoda stanowiącego odpowiedź na wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu nie da się wywnioskować, jakie jest żądanie powoda. Powód w sposób chaotyczny, nieprecyzyjny, wadliwy składniowo opisuje zachowanie pozwanego w sposób uniemożliwiający odczytanie jego intencji, a w konsekwencji ściśle określenie obowiązku pozwanego mającego wynikać z treści zapadłego w sprawie wyroku. Tak właśnie należy rozumieć żądanie powoda by pozwany złożył oświadczenie woli, iż „z dniem 14 grudnia 1993 r. wpływ I C 1968/93 pozwu i I C 610/96 pisma procesowego z dnia 29 kwietnia 1993 r. do Sądu Wojewódzkiego w Kielcach – przeciwko tamże pozwanemu S. D. (2) – rozwiązuje prawo z art. 23, 24 i 448 k.c. o ochronę dóbr osobistych”. Sąd nie może zastępować strony w precyzowaniu żądania, gdyż dokładne sformułowanie żądania jest obowiązkiem powoda (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 lipca 2011 r., I PK 10/11) i wiąże się z koniecznością ścisłego, skonkretyzowanego określenia przez sąd obowiązku pozwanego, wyznacza także granice rozstrzygnięcia sądu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego wezwanie powoda do uzupełnienia braków formalnych pozwu na podstawie art. 130 § 1 k.p.c. było w realiach niniejszej sprawy w pełni uzasadnione. Sposób sformułowania żądania uniemożliwia rozszyfrowanie istoty zgłoszonego roszczenia. Skoro zatem braki formalne pozwu, nie zostały usunięte w terminie wynikającym z wezwania, to trafnie Przewodniczący w Sądzie Okręgowym uznał, iż nie można nadać sprawie dalszego biegu ze względu na niespełnienie warunku dokładnego określenia żądania w rozumieniu art. 187 § 1 pkt.1 k.p.c.

Wprawdzie z załączonego do zażalenia pisma wynika, że powód wnosi, aby pozwany złożył oświadczenie woli jako dłużnik powoda, iż z dniem 9 listopada 1993 r. rozwiązuje prawo z art. 93 k.p.c. pełnomocnictwa udzielone przez A. D. i R. D. sporządzone w Kancelarii pozwanego oraz aby pozwany odwołał podpisy w sprawie sygn. akt I C 1938/93 pozwu wpływ w dniu 14 grudnia 1993 r. i w sprawie I C 610/96 pisma procesowego wpływ w dniu 29 kwietnia 1996 r. do Sądu Wojewódzkiego w Kielcach przeciwko powodowi - czym pozwany naruszył dobra osobiste powoda

– nie może w żadnym razie prowadzić do uchylenia zaskarżonego zarządzenia, z tej tylko przyczyny że nastąpiło to z uchybieniem określonego w art. 130 § 1 k.p.c. terminu ustawowego do usunięcia braków formalnych pisma procesowego. Zgodnie bowiem z art. 167 k.p.c. czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna. Wskazać jednak należy, iż nawet prawomocne zarządzenie o zwrocie pozwu nie zamyka powodowi możliwości dochodzenia roszczeń zawartych w tym pozwie, jeśli wniesie on pozew spełniający wszystkie warunki formalne, o których uzupełnienie był wzywany w niniejszej sprawie.

W tej sytuacji, skoro braki formalne pozwu, które uniemożliwiają nadanie sprawie dalszego biegu nie zostały uzupełnione, Przewodniczący w Sądzie Okręgowym trafnie zwrócił pozew w oparciu o art. 130 § 2 k.p.c.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c.